

men jeg tror, at den samme Indvending kan gøres gjældende lige overfor en større Reform af vor Sagtlovgivning, i det Mindste for Diebliffet, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig rigtigt at stemme for et Forslag, som man maa billige og nære Sympathi for. — Hvad Udvalgets øvrige Endringsforslag angaar, skal jeg tillade mig ganske i Korthed at omtale det under Nr. 3. Jeg kan lige saa lidt som den ærede sidste Taler billige dette Endringsforslag. Jeg tror, at dersom det skulde faae nogen Betydning med disse Præmier navnlig for Kæve, maatte Præmierne være sat høiere; men dernæst kan jeg ikke anse det for rigtigt, at Kæven som ganske vist er en Røver overfor Hare, Høns og Dyr, skal gøres til Gjenstand for en fuldstændig Ødelæggelse. Thi Kæven er jo tillige, som ogsaa omtalt, et nyttigt Dyr, og selv om jeg ogsaa tror, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, noget overdrev Kævens Betydning i Skoven, saa kan man ikke nægte, at den dog gjør Gavn og ødelægger en stor Del Mus, som ere Skovens værste Fjender. Dernæst har det undret mig, at det ærede Udvalg har sat Præmie for Rabnen, som jeg ikke vil nægte er en skadelig Fugl, men ikke har medtaget Hønselhøgen, der dog er den værste af de Rovfugle, som vi have overfor Bildtet. Med Hensyn til de af den sidste ærede Taler, det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Raben) udenfor Betænkningen stillede Endringsforslag, da maa jeg stemme mod dem, da jeg antager, at Grunden til, at det ærede Udvalg ikke har medtaget de i hans Endringsforslag under Nr. 1, 2 og 4 nævnte Dyr, er, at Jagten paa dem er saa godt som aldeles betydningløs, og der ingen Anledning er til at have dem i en Sagt- eller Fredningslov. Det er saa aldeles forvindende, hvad der kan ødelægges af disse Dyr, og dersom det sker, saa er det kun, hvor der er særegen Opfordring til Stede. Men dernæst skal jeg bemærke til den ærede sidste Taler, at Grævlingen er et meget skadeligt Dyr for Bildtet, idet den navnlig gjør Skade paa Juglereder, Ngerhøns- og andre Juglereder, og det Samme er Tilfældet med Skovstaden, der især ødelægger Sangjuglereder. Af disse Grunde skal jeg ikke have Noget inod, at Udvalget har undtaget baade Grævlingen og Skovstaden fra Fredning. Til disse Bemærkninger skal jeg indstrænke mig.

Ordføreren (Frijs): Det er en Misforstaaelse af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Oxenbøll), naar han tror, at jeg betragter Indførelsen af Sagttegn som et Indgreb i Eiendomsretten. Jeg sagde, at jeg

betragtede det tydske System, hvor der forlanges et bestemt Areal for Udøvelsen af Sagtretten, som et Angreb paa Eiendomsretten men ikke Indførelsen af Sagttegn. Hvad Betselsen af Kontrollen med disse Sagttegn angaar, kan jeg ikke være enig med det samme ærede Medlem, og jeg synes forøvrigt ikke, at hans Ytringer i saa Henseende harmonerede rigtig sammen. I Begyndelsen af sit Foredrag sagde han, at Kommunerne meget let vilde kunne kontrollere det, og at det vilde være let for enkelte Folk at sørge for, at der ikke skete Indgreb i Sagtretten, men kort efter sagde det ærede Medlem, at i Almindelighed var Befolkningen paa Landet saare ligegyldig med at paatale Sagtovertrædelser, saa at man ikke kunde stole paa, at det skete. Jeg synes, at er det ene Tilfældet, maa det Andet ogsaa være det. Jeg vil blot tilføje, at det slet ikke er sagt, at man har i Sinde at benytte sit Sagttegn i den Kommune, hvor man har løst det.

Oxenbøll: Jeg skal kun gjøre et Par korte Bemærkninger. Jeg vil ikke forlænge Diskussionen, hvis jeg ikke faar særlig Anledning dertil senere. Jeg vil blot med Hensyn, til hvad den ærede Ordfører nu yttrede, gjøre ham en Undskyldning, dersom jeg har opfattet hans Udtalelser urigtigt, hvad jeg efter hans Ord maa antage, jeg har. Jeg havde nemlig opfattet hans Udtalelse saaledes, at den refererede sig til al Jagt paa Eiendom i Stedet for til den Bestemmelse, at Jagten kun maatte udøves paa et Areal af en vis Størrelse. Men naar dette ikke er Tilfældet, og det altsaa ikke er noget Indgreb i Eiendomsretten, der gøres ved mit Forslags Vedtagelse, og den ærede Ordfører ellers ikke har anført eller kunnet anføre andre Grunde mod mit Endringsforslag end det, at det muligvis vilde blive upraktisk, naar vi ikke havde Gendarmeri, saa haaber jeg, at den ærede Ordfører efter de Udtalelser, der senere ere faldne, maatte vil være saa venlig at stemme for mit Endringsforslag. Den Indvending, at jeg skulde have gjort mig skyldig i Modsigelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontrollen, tror jeg ikke er rigtig. Jeg sagde ganske vist, at det ikke er saa vanskeligt at kontrollere for Beboerne af en Kommune, og jeg sagde ogsaa, at de fleste Bønder eller Landbrugere, hvad man nu vil benævne dem — jeg mener de mindre Landbrugere — naar de se Søndagsjægere paa deres Marker, ikke gide have Uleiligheden af at anholde dem, men der bliver en stor Forskjel, naar der er Tale om en Pengeinteresse for Kommunen. Saa snart de faae den, kommer Kontrollen af sig selv. —